

Worden als een peuter

'... ik ben stil geworden, ik heb mijn ziel tot rust gebracht. Als een kind op de arm van zijn moeder, als een kind is mijn ziel in mij.' (Psalm 131:2)

Woordwaarde
Egbert Brink

Heb ik geen rust gevonden... gelijk het pas gespeende kind zich stil bij zijne moeder vindt?

Zoals het pas gespeende kind, troost in zijn moeders armen vindt?

Deze vragen klinken door in twee berijmde versies van Psalm 131.

Het roept het beeld op van een baby die net gevoed is en zich vervolgens tegen zijn of haar moeder aanvljijt. Het is alleen maar zeer de vraag of de dichter zo'n zuigeling op het oog heeft!

Peuter

Het woord dat de dichter gebruikt (*gamul*), heeft namelijk niet betrekking

op een zuigeling maar op een peuter. Een gespeend kind, daarmee wordt een kind bedoeld dat juist van de borst af is. De dichter maakt hier geen vergelijking met een baby aan de borst van een moeder. Hij heeft een klein kind op het oog, zoals dreumes Samuel die door Hanna bij Eli wordt gebracht (1 Sam. 1:23). Hanna had haar zoon opgevoed totdat ze hem de borst ontwend had (*gamal*). Of zoals de peuter (*gamul*) die zijn hand uitsteekt in het nest van een gifslang (Jes. 11:8; zie ook Jes. 28:9 en Hos. 1:8).

Wanneer het om een peuter gaat, roept de dichter een ander beeld op om zijn leefwereld weer te geven. Zoals een kind vaak geconfronteerd wordt met wat te hoog en te groot is en daadwerkelijk begrensd wordt, zo vergaat dat David evenzeer. Zoals een kind bij het ontdekken van zijn wereld tegen van alles en nog wat aanloopt en vaak voor

onbegrepen raadsels staat, zo vergaat het David blijkbaar ook. Het sprekende beeld van een peuter geeft een heel ander zicht op de wereld die deze psalm oproept. Zijn levensvragen komen overeen met die van een peuter die honderduit vraagt en verklaringen zoekt.

Voeten in aarde

De dichter kon maar geen rust vinden. Er is een heel proces aan voorafgegaan voordat hij die rust vond, en hij niet meer zo hoog wilde grijpen of het grote wilde omvatten (Ps. 131:2). Hij is erachter gekomen dat er veel gebeurtenissen in dit leven zijn waar je gewoon niet bij kunt. Letterlijk en figuurlijk onbegrijpelijk. En het is te raadselachtig om daar zomaar in te berusten.

David erkent dat hij zichzelf tot die rust heeft moeten brengen. *Ik heb mijn ziel (mezelf) gekalmeerd en ik ben stil ge-*

worden. Dat is bepaald geen passieve houding van doffe berusting. Maar een actieve houding van rust zoeken.

In de Statenvertaling komt dit nog een beetje tot uitdrukking:

ik heb mijn ziel gezet. David moest zichzelf als het ware ertoe zetten. Hij gebruikt een woord uit de akkerbouw voor het bewerken van de grond voordat het zaad gezaaid kan worden. Egaliseren van de grond had veel voeten in de aarde. Wat te hoog was, moest hij weghalen. Alles wat eruit stak, weg-snoeien. Het heeft David moeite gekost om zichzelf zover te krijgen. Dat is hem bepaald niet makkelijk afgegaan, voordat zijn ziel werd als een akker die wacht op zaad. Om uiteindelijk vruchtbare bodem te worden...

Stilte na de storm

Dat het veel van hem heeft gevergd, blijkt ook uit de tweede uitdrukking: *ik heb mijn ziel tot stilte gebracht, ik ben stil geworden.* Dat woord wordt gebruikt voor *de stilte na de storm!* Het heeft dus wel degelijk gestormd diep vanbinnen. Over innerlijke onrust gesproken. En wie weet hoe lang die storm wel niet heeft gewoed. Dat hangt van de impact van de gebeurtenissen af. Het hangt ook van je temperament af. Maar op het moment dat David heeft gedicht, is de storm bedaard en de rust weergekeerd. Hij weet heel goed dat de onrust zomaar kan terugkeren.

Heeft David dit allemaal zelf gedaan? Is het zijn eigen prestatie? Dat zeker niet, maar door de houding aan te

nemen van een peuter heeft hij rust gevonden. Hij is tot overgave gekomen.

Zoals een peuter van alles meemaakt in de grote wereld, struikelt, overal tegen oploopt.

Onmachtig kan roepen

dat het niet lukt. Zichzelf niet redt. Tal van vragen heeft. Er niet bij kan. Angst en onrust opspelen bij het enge beest, de bliksem, de storm en nog zoveel meer. En vervolgens: 'MAMA' roept!

Rust van de moeder

De moeder trekt het kind naar zich toe en neemt het op schoot. Moeder brengt rust in alle onrust. De peuter ligt naast de moeder en leunt tegen haar aan. Zo mag mijn ziel zijn bij God, Hij is als een moeder die haar kind bij zich neemt en tot rust brengt. Wetend van de liefde, troost en wijsheid van moeder, geeft het kind zich over, al begrijpt het lang niet alles. Dat hoeft ook niet. Als mama er maar is. Deze stilte voor God is sprekender dan veel woorden en reikt verder dan het hoogste lied.

Dat is heel iets anders dan: ik moet er zelf eerst uit zijn, voordat ik naar God toega. Ik moet eerst tot rust komen, voordat God mij ziet komen. Maar het geeft aan: alle vragen, moeiten en onbegrip bij God uiten en laten liggen. Daarmee worden zeker niet alle vragen beantwoord. Daarmee worden niet pasklare oplossingen in je schoot geworpen. God regeert met vaste hand. Hij kan verschrikken met zijn goddelijk ingrijpen. Hij laat afschuwelijke dingen toe, met zijn linkerhand. Maar Hij

koestert ook met milde hand. Hij troost en vangt weer op. Hij stelt gerust als een moeder haar kind. Vanuit de rust en stilte waarmee je mag verblijven in de schoot van God, valt alles van een mens af. *Geborgen bij God gaat samen met het verborgene aan Hem overlaten.* Rust en overgave, als een kind is mijn ziel in mij.

Voorbeeldig

De zoon van David, de Zoon van God, brengt beide lijnen uit de psalm samen. Bescheiden spreekt Hij uit: Vader, Ik dank U dat U dit aan wijzen en verstandigen verborgen hebt gehouden, maar aan kleine kinderen (eenvoudigen) hebt onthuld. En vervolgens komt de roep tot overgave: kom *allen* naar mij, jullie die vermoeid zijn en onder lasten gebukt gaan, dan zal ik jullie rust geven (zie Mat. 11:25-29). Niemand is zo rustgevend als Hij. De uitnodiging is zo ruim en breed als mogelijk: kom *allemaal*. Wie op die uitnodiging wil ingaan, moet zichzelf een houding aanmeten. Dat is heel eenvoudig: worden als een kind. En het complexe aan Hem overlaten. Rust in onrust.

Ik heb mijn ziel gezet

Rust in onrust

Nader Bekeken – speciale abonnementen

Neem een proefabonnement op *Nader Bekeken!*

U ontvangt het blad dan drie maanden voor maar € 7,50.

Wilt u iemand een waardevol cadeau aanbieden?

Denk dan eens aan een geschenkabonnement op *Nader Bekeken*.

Het kost u slechts € 18,- en hij/zij ontvangt het blad dan een jaar lang!

Kijk op www.woordenwereld.nl/klantenservice.